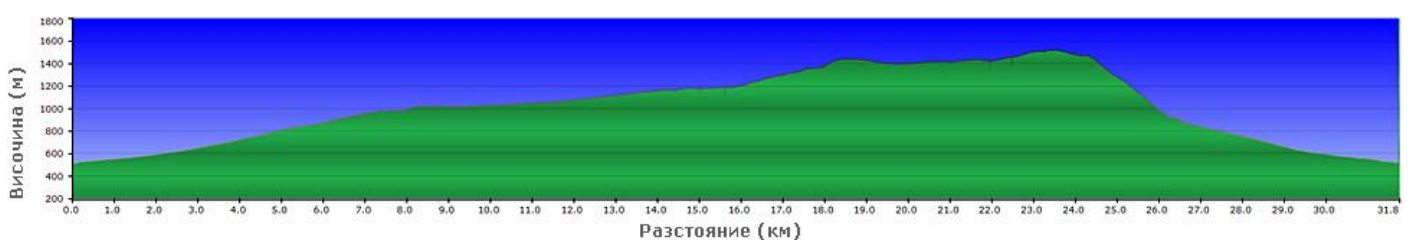

ЛЪГЪТ – хижа „Партизанска песен“ – хижа „Мазалат“ - Джаксъна

Маршрут от MTB-BG.com

Картата е базирана върху [BG Mountains](http://BGMountains.com) / kade.si

Начална точка: м. Лъгът над с. Валевци, община Севлиево; <https://goo.gl/maps/3kD2xGt2XmWoh4R99>

Дължина: 31.8 км

Изкачване: 1080 м

Ниво на техническа трудност: високо (R1, R2, T3, T4)

Физическо натоварване: средно (КФН=6.5)

Продължителност: 3-8 часа (в зависимост от темпото, почивките и т.н.)

Вода: 1-2 л; по маршрута има няколко чешми, включително и при двете хижи

Храна: в хижа „Партизанска песен“ и хижа „Мазалат“ се предлага храна

Терен:

- асфалт – 9.7 км

- черни пътища – 15.6 км

- пътеки – 6.5 км

Описание:

01 (0.0 км) - заставайки на главното кръстовище/плац в м. Лъгът, в източна посока тръгва асфалтов път, който минава през портата на ДЛС „Росица“. Преминаването за колоездачи и туристи е позволено, т.е. може сами да си отворите портата, но се уверете, че сте я затворили добре зад себе си. Асфалтовият път се движи в долината на р. Зелениковец, а от двете му страни се издигат тучни зелени ливади. В т.02 и 03 има асфалтови отбивки (вляво), които пропускаме. Асфалтът свършва при **т.04 (3.7 км)**, където има чешма. От нея продължаваме нагоре по черен път, като след 200 м в **т.05** той се разделя и започваме малко по-стръмно изкачване наляво. Оттук до билото пътят се изкачва плавно с множество серпентини и умерен наклон. В **т.06 (6.7 км)** пропускаме черен път вляво, а в **т.07 (6.9 км)** надясно има друг широк и валиран черен път, но ние продължаваме наляво и след малко излизаме на билото в м. Кръстопътищата (**т.08, 8.5 км**).

Тук кръстовището е Т-образно и продължаваме по пътя надясно с лек наклон нагоре. След малко ще установите, че това всъщност е стар асфалтов път – водел е до партизанския паметник в м. Осеникова поляна, която е наблизо. По него в южна посока, подсичайки билото и изкачвайки се с много лек наклон, ще достигнем в **т.11 (14.5 км)** до хижа „Партизанска песен“. Преди нея има няколко второстепенни отбивки (по-съществените са в т.09 и т.10), но ние следваме само стария асфалтов път.

След почивка и/или угощение в хижата, поемаме по червената туристическа маркировка към хижа „Мазалат“. В началото пътят върви през хладна и сенчеста гора, но с много ръкави и разклонения – ту е път, ту е широка пътека. Общо взето следвайте най-ясното и чисто трасе, а когато я виждате, и туристическата маркировка. Като цяло дръжте десните или средните пътища. В един момент отделните ръкави се събират в един каменист черен път и наклонът рязко се увеличава – тук може да се наложи да бутате на някои места. В **т.13 (16.9 км)** пропускаме черен път вляво, продължаваме леко нагоре, подсичайки склона, и скоро достигаме м. Корита в подножието на едноименния връх. Пропуснете първата пътека, която започва да се изкачва диагонално по склона, за да може в **т.14 (18.0 км)** да поемете надясно и стръмно нагоре покрай чешмата, която е с хубава вода. Очаква ви кратко, но доста стръмно избутване, след което пътеката се заравнява и започва да мени наклона си – има участъци и нагоре, и надолу. Кара се почти навсякъде, при това теренът е изключително приятен – тясна, на места средно широка горска пътека през букова гора, сравнително гладка, но не

съвсем – намира се тук там по някой камък или корен, който да ви държи нащрек. Пътеката е само една и няма къде да се объркате, има и туристическа маркировка с червен цвят.

В **т.15 (22.0 км)** пътеката се включва в черен път, идващ отдясно – това е пътят за хижа „Мазалат“. Продължаваме с последно изкачване по него, радвайки се на чудесни панорами във всички посоки. В **т.16 (22.5 км)** обърнете внимание на тясната и слабо забележима пътека в тревата, която се отделя надясно. След малко ще трябва да поемем по нея, така че е добре още отсега да я „набележите“. В **т.17 (23.3 км)** достигахме хижа „Мазалат“ и в зависимост от наличното време до края на деня и метеорологичните условия, може да се отдадем и на по-дълга почивка, преди дългото спускане, с което ще завършим.

Първите 800 м от спускането са обратно по черния път до **т.16**, където се отклоняваме по затревената пътека и изкачваме едно съвсем леко хълмче. Точно на върха му пътеката завива наляво (север) и започва стръмно да се спуска по склона. Почти веднага навлизаме в гората и там пътеката започва да прави много завои – има и по-леки, но има и доста остри, които в комбинация с големия наклон, изискват умения и малко смелост. На места може да ви изглежда, че се губи сред растителността, но ако намалите или спрете за момент, лесно ще видите накъде продължава. Последните 150-200 м са неприятни, защото са изградени едни не особено стабилни и равни стъпала – по-голямата част от тях могат да се минат с велосипеда (даже са интересно предизвикателство!), но нямат нищо общо с удоволствието преди тях. След стъпалата се преминава по мост над р. Росица и с кратко подсичане покрай нея се включваме в черния път от хижа „Мазалат“ към м. Лъгът – **т.18 (26.6 км)**. Надолу караме само по основния път, който е широк и достатъчно стръмен, за да предложи скорост и адреналин. Има няколко отбивки вдясно (в т.19 и т.20 са по-важните), които пропускаме, но като цяло няма къде да се объркате – пътят е сравнително прав и следва долината на р. Росица. В **т.21** се включваме в равен черен път, идващ отляво покрай р. Багарешица и надясно след 200 м завършваме карането в м. Лъгът.